TIME	ד"ה/שורה
1:23:33	אלא.
1:29:38	אבל
1:39:08	וכמה
1:42:45	במדיר
1:45:36-1:48:11	והא
2:05:26	לימא
2:10:31	כדי
2:13:42	והא
2:15:40	זאת

3 מלמעלה
אלא אמר רבא ה"ק מי שהיה כותלו כו'. הקשה ריב"ס דלמה ליה למינקט בכי האי גוונא שהיה לו כותל ברחוק ארבע אמות ובפל' ליתני שלא יסמוך כותלו לכותל חבירו אא"כ הרחיק ארבע אמות, וליכא למימר דדוקא בכי האי גוונא שהיה רחוק כבר ארבע אמות והרחיק הראשון קאמר דלא יסמוך אבל מתחילה לא יסמוך אבל אכתי מאי פריך בסמוך טעמא שלא יאפיל הא משום סולם אלא משום דוושא לא: **אבל** משום דוושא לא. וא"ת ולימא דאיירי בעיר ישנה ואומר דבית הוי כגינה לפי שנותנין מטה וכלים אצל הכותל ועוד י"ל דבאצר איכא דוושא דרבים מה שאין כן בבית ור"י גרסא דניחא ליה לשנויי בעיר חדשה דומיא דרישא וכן הגיה דמרחיקין את הכותל מן המזחילה אע"ג דמפסקת בינתים היינו דמרחיקין את הסולם מן השובך:

18 מלמעלה
וכמה אמר רב ייבא כו'. ותימה דהשתא בעי וכמה ובתר הכי פריך והתנן ארבע אמות וי"ל דרב ייבא גופיה בעי וכמה ולא גמר' וכענין זה יש באלו מציאות (ב"מ דף כא. ושם ד"ה וכמה)ז): **במדיר** את כותלו. ולא מצי לשנויי במגביה כותלו ד' אמות דכיון דקאי מן הצד ואורך הכותל לרחבו של חלון יכול לעמוד בסוף הכותל ולשחות ולהציץ:

ד' מלמטה
והא אנן תנן ארבע אמות. דמתני' איירי כמי מן הצד כיון דלא חייש לדוושא אלא משום אפלה:

8 מלמעלה
לימא תנן סתמא דלא כרבי יוסי. פר"ח מדקאמר הכא טפי לימא דלא כרבי יוסי ולא קאמר אמתניות דלעיל משמע דכולהו אתי כר"י והוו כולהו גירי דיליה דמההיא שעתא משתכחא היזיקא ולא פליג רבי יוסי אלא בחילן ול"ל לפי' דמתניתין דלעיל הוי כמו גירי דיליה דמיד כשסומך לכותל מוגע הדוושא:

9 מלמטה
כדי שיהא זוקף את הסולם. כשמכר ונתן לו זקיפת הסולם בחצירו איירי והמ"ל דבעי ארבע אמות:

3 מלמטה
והא גרמא הוא. תימה דלא פריך הכי לעיל גבי דוושא:

2 מלמטה
זאת אומרת גרמא בנזיקין אסור. ומעיקרא ס"ד כי היכי (ה)דמעיקרא פטור ה"נ דמותר. הכא משמע דגרמא בנזיקין דפטור וכן בפ' כילד הרגל (ב"ק דף כו:) זרק כלי מראש הגג והיו תחתיו כרים וכסתות וקדם וסילקן אפילו הוא, פטור, ובפרק הפרה (שם דף מז:) הכניס פירות לחצר בעל הבית שלא ברשות כו' וקאמר בגמרא דאם אכלה והוזקה פטור, ונתן סם המות לפני בהמת חבירו דפטור (שם) ושולח ח)(בעירו) ביד חרש שוטה וקטן (שם נט:) ופורץ גדר בפני בהמת חבירו, וכופף קמת חבירו בפני הדליקה, ועושה מלאכה במי חטאת (שם נה: נו.) וליבה וליבתו הרוח דפטור בכל הנך כדאמר בפרק הכונס (שם דף נט:) ומבעית חבירו דהוי כמי גרמא כדאמר בפרק קמא דקדושין (דף כד:) דאיהו הוא דאבעית אנפשיה, ובכילד הרגל (ב"ק דף כג:) שיסה בו כלב שיסה בו נחש פטור ויש ליתן טעם מאי שנא כל הני מדינא דגרמי כגון אחווי אחוויי דהגוזל בתרא (שם דף קטז: ושם) ומראה דינר לשולחני ונמצא רע, ולפרנה, אומר לו גדור, והן את הדין דחייב לר"מ אפילו לא נשא ונתן בידו, והשורף שטרותיו של חבירו, ומוכר שטר חוב לחבירו וחזר ומחלו וחילק ~~רבינו יצחק בין אם דינא דגרמי חייב~~ היינו שעושה הוא עצמו היזק לממון חבירו ~~ואית חילק דינא דגרמי חייב~~ היינו (ו)(מבעית)מעשה (שבא ההיזק, ועל הכל קשה שילה אם הטמא ובעה"ב עצמו עירבן עם פירותיו ואמאי חייב דהוא עצמו אינו עושה היזק בממון חבירו עם כלותה שעה שמטהר אינו בא ההיזק ונראה לר"י דדינא דגרמי הוי מטעם קנס כדמוכח בירושלמי ולכך כל היזק המצוי ורגיל לבא קנסו הכמים, וטעם דקנסו שלא יהא כל אחד הולך ומזיק לחבירו בענין והיינו טעמא דמאן דמחייב בהיזק שאינו ניכר, ואפשר דבשוגג נמי קניס רבי מאיר כי היכי דקניס במטמא ומדמע אחד שוגג ואחד מזיד: אתו

* א"כ דאין דנין על הרחקה ד' (לשם דוושא) אלא באחרת שגם וחצר ובגנה - לא בתחילתה

** דלפי הג"ה זו לא שייך דוושא בשיקול בתחילת הבנין

מסורת הש"ס

ז) [וע"ע תוס' יומא עו. ד"ה הני חמשה ותוס' פסחים נג. ד"ה תתן ותוס' בכורות כט. סד"ה היכי אזיל ותוס' נזיר ל. ד"ה פשיטא]: ח) צ"ל הבעלה:

הנהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה זאת וכו' כי היכי דפטור ה"נ כל"ל ותיבת דמעיקרא נמחק: (ו) בא"ד היינו דבשעת מעשה בא ההיזק:

מבנה ד"ה זאת
⋈ גרמא/גרמי דוגמאות של הנ"ל וחילוקים ביניהם

מבנה
⌂ רבינו יצחק/ריב"א הסברים למה שאע"פ דגרמא בנזיקין פטור מ"מ יש מקרא שבגרמי חייב
△ ב' חילוקים של ר' יצחק שלפי פעמים יש לחייב בגרמי
◇ "דינא דגרמי חייב
▽ קושיות על ב' נקודות אלו